

Stjepan Bohniček (1872. – 1956.)

Bio je matematičar i sveučilišni profesor. Matematiku je shvaćao apstraktno i ona je za njega bila jedna vrsta umjetnosti. U početku je bio srednjoškolski profesor matematike, a kasnije se kao znanstvenik, uz ostalo, prvenstveno bavio teorijom brojeva.

Stjepan Bohniček rođen je u Vinkovcima, gdje je završio osnovnu školu, klasičnu gimnaziju i maturirao 1890. godine. Matematiku i fiziku studirao je u Beču kod profesora G. Eschericha i Emila Weyra, gdje je doktorirao 1894. s disertacijom *Beziehungen zwischen zahlentheoretischen Funktionen (Odnosi između brojevnoteorijskih funkcija)*. Iduće godine tamo je položio stručni profesorski ispit. Bio je nastavnik u Gimnaziji u Vinkovcima, a onda na realci u Zagrebu, uz kraći prekid (1896./97.) kada boravi u Parizu i Göttingenu radi znanstvenog rada. Godine 1904. u Zagrebu postaje privatni docent algebre i teorije brojeva na Mudroslovnom fakultetu u Zagrebu gdje od 1907. predaje algebarsku analizu i postaje dopisnim članom JAZU-a. Dvije godine poslije postaje izvanredni sveučilišni profesor. Za Prvog svjetskog rata mobiliziran je na talijanskom bojištu, gdje je na kraju zarobljen. Nakon povratka u Zagreb, od 1920. predaje matematiku na novoosnovanom Gospodarsko-šumarskom fakultetu, uz obavezu da na Filozofskom fakultetu predaje algebru i teoriju brojeva, a 1921. postaje redoviti profesor matematike na istom fakultetu gdje radi do umirovljenja 1934. Školske godine 1924./25. bio je dekan Šumarskog fakulteta. Umro je 1956. godine.

Pisao je za znanstveni časopis RAD JAZU-a, *Mathematische Annalen* u Berlinu i za publikaciju Austrijske akademije znanosti u Beču, *Sitzungsberichte der Österreichischen Akademie der Wissenschaften*. Gotovo svi njegovi naučni radovi su iz teorije brojeva, od kojih su neki: *O zakonu recipročnosti za bikvadratne ostatke potencija u tijelu imaginarnih brojeva*, *O nekim aritmetičkim funkcijama*, *O zakonu recipročnosti za ostatke l^N -tih potencija u algebarskim brojnim tjelesima, ako je l prost broj*, *Prilog geometriji brojeva (Prilog 'Spomenici 150-godišnjice Vinkovačke gimnazije')*. Bohniček je u svojim radovima nastavljao istraživanja u području teorije brojeva koja su se tada vršila u svijetu, a ponekad je nalazio jednostavnija rješenja od onih koja su u to doba bila poznata.

Generacije studenata su pamtile Bohničeka kao vrsnog predavača, koji je imao savršeno jasnu dikciju i vrlo zvonki glas. Bio je strog i vrlo pedantan i mnogima je ostao u vrlo dragom sjećanju.

Željko Hanjš